

Jerzy Grunwald, Na tych samych ulicach

Na tych samych ulicach Jerzy Grunwald
(pierwsza wersja w drugiej tekst został nieznacznie zmieniony)

Niebo nad rzeką, niebo w rzece

Pamięć rysuje każdy ślad

Ile jest takich ulic na świecie

Ile jest ulic, ile miast

Na tych samych ulicach tam gdzie buty zdzierałem

Na tych samych ulicach zostawiałem swój ślad

Tu nauczyłem się życia po raz pierwszy na pamięć

By nie zgubić, nie stracić, nie zmarnować swych szans

Wtedy niosłem do domu swoje pierwsze marzenia

By je potem rozmienić byle jak, byle gdzie

Dziewczynie z podwórka darowałem pół nieba

Nie przyjęła, no trudno, może lepiej, że nie

La la la la .

Różnie się żyło gorzej lepiej

Ostro za rokiem gonił rok

Czasu szmat człowiek chcąc nie chcąc przebył

Znalazł swe miejsce, własny kąt

Na tych samych ulicach tam gdzie buty zdzierałem

Na tych samych ulicach syn mój znajdzie swój czas

Tu nauczy się życia po raz pierwszy na pamięć

By nie zgubić nie stracić nie zmarnować swych szans

Stąd doniesie do domu swoje pierwsze marzenia

By je potem rozmienić byle jak byle gdzie

Dziewczynie z podwórka podaruje pół nieba

Czy je przyjmie, sam nie wiem, może tak, może nie

La la la la .